

Palmera de Can Ribot

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Can Ribot (C. Manuel Moreno, 108)
Alçada: 106

Coordenades:

Latitud: 41.51498
Longitud: 2.36058
UTM Est (X): 446644
UTM Nord (Y): 4596125

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 190
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La Paysandisia archon (barrinador de les palmeres) és un lepidòpter o larva que s'alimenta, a més a més de la Phoenix canariensis, Chamaerops spp., Trachycarpus spp., de la Washingtonia spp.
Protecció: Legal

Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt

Accés: Restringit

Ús actual: Ornamental

Titularitat: Privada

Titular: 6863004DF4966S0001MD

Fitxes associades:

[Can Ribot](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa: dj., 05/02/2015 - 01:00

Descripció

Palmera del gènere Washingtonia, plantada com a exemplar ornamental als jardins de Can Ribot. Fa entre 23 i 25 metres d'alçada i un diàmetre de tronc a la base d'un metre aproximadament. El pecíol fa com a mínim un metre de llarg i a les vores té unes punxes de color vermellós. Les fulles són palmades, recordant un ventall. Quan moren van acumulant-se en el tronc durant molt de temps. El tronc és fi, cilíndric i esvelt. Les flors no són massa vistoses, però la inflorescència és espectacular ja que pot mesurar fins a 4 metres de llargària. Els fruits són de color fosc i tenen una forma ovalada.

Història

La Washingtonia és un gènere de palmeres originària del sud-oest dels Estats Units i nord-oest de Mèxic. Els indígenes nord-americans collien el fruit com a aliment secundari. A Mèxic també se la coneix amb el nom de Petticoatpal, que significa palmera amb enagos, degut a l'aspecte que adquireixen les seves fulles quan moren.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

IBÀÑEZ, Toni (2008). Catosfera. Ciberdietaris, 04 – 05 - 06. Pàg. 156. Ed. Universitat Illes Balears.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2a trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19 – 21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

